

РОЗВИТОК ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ ТА ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ

Дмитро Петришин
викладач

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського*

Важливим елементом розвитку екологічного туризму є кількість екотуристів. Згідно з міжнародними дослідженнями [1], 20–40 % усіх міжнародних туристичних потоків займають саме екотуристи. Однак, у зв'язку з тим, що екологічний турист в Україні не має поки що такої популярності, як в інших країнах світу, то було вирішено обчислювати кількість екотуристів як 20 % від загальної кількості в'їзних туристів. Одним із головних аспектів під час формування політики щодо розвитку екологічного туризму може служити інтегрування відповідних завдань і заходів в національні стратегічні документи, програми, проекти та плани. Це свідчить про те, що існує багато шляхів для створення та розвитку політичних та інституційних основ, які необхідні для активного впровадження екологічного туризму залежно від умов та специфічних потреб кожної окремої країни або її регіонів.

Джерела формування інвестиційних ресурсів у туристично-рекреаційній галузі є різноманітними – власні засоби, позикові кошти, цільове бюджетне фінансування та інші джерела (зарубіжні фонди, благодійні фонди). Структуру джерел фінансування зображено на рис. 1.

Слід зазначити, що процес інвестування ресурсів у туристично-рекреаційну галузь має свої специфічні підходи. Характерними ознаками процесу інвестування є такі [3, с. 7]: процес інвестування в вказану галузь повинен містити зовнішнє та внутрішнє територіальне середовище, в якому розвивається галузь туризму та рекреації; цільові інвестиції повинні бути спрямовані на розв'язання завдань, що витікають із мети сталого розвитку туризму і рекреації як системного утворення.

Особливу увагу слід приділити управлінню зовнішніми зв'язками, їх активізації, пошуку джерел інвестиційних ресурсів, як залучених зі сторони, так і власних; в умовах високого рівня пов'язаності елементів туризму і рекреації як системи, інвестиції повинні бути комплексними, а не вибірковими та охоплювати всі життєзабезпечувальні елементи інфраструктури галузі; інвестиційні процеси повинні бути неперервними завдяки об'єктивним чинникам, таким як: зміна потреб туристів та рекреантів, моральне

та фізичне зношення елементів інфраструктури туристично-рекреаційної сфери та необхідності розширеного відтворення останньої; інвестиційний процес повинен випереджувати потреби туристів та рекреантів, а також вихід із ладу будь-якого елемента інфраструктури, здатного порушити функціонування всієї системи, що потребує створення певних резервів; інвестиції повинні бути сфокусовані на тих елементах та їх властивостях, які дають найбільш позитивний синергетичний ефект.

Рис. 1. Потенційні джерела інвестицій у туристично-рекреаційну галузь [2, с. 23]

Список використаних джерел

1. Stueve A. The Geotourism Study: Phase 1, Executive Summary / A. Stueve, S. Cook, D. Dawn. – Travel Industry Association of America, 2002. – 24 р.
2. Інвестиції в туристично-рекреаційну галузь України: теорія та практика регулювання : монографія / Н. Н. Пойда-Носик, Р. Й. Бачо, І. І. Січка. – Ужгород : ФОП Бреза А. Е., 2014. – 208 с.
3. Боголюбов В. С. Экономическая оценка инвестиций в развитие туризма : учеб. пособие / В. С. Боголюбов, С. А. Быстров, С. А. Боголюбова. – Москва : Академия, 2009. – 272 с.